

”I skal øse vand med glæde af frelsens kilder!”

Aftenmøde på sommerlejren ”Øs glæde” 13. juli 2019. Leif G. Jensen

Esajas 12,1-3: *På den dag skal du sige: Jeg takker dig, Herre; du var vred på mig, men din vrede lagde sig, og du trøstede mig. Gud er min frelse, jeg er tryk, jeg frygter ikke, for Herren er min styrke og lovsang, han blev min frelse. I skal øse vand med glæde af frelsens kilder.*

Ordet i aften er en profeti og et løfte. Det er noget, der vil ske. ”I skal øse vand med glæde af frelsens kilder.” Når mennesker har lidt tørst i lang tid og manglet vand, nogen så siger: ”I skal øse vand med glæde”, gør det glad og forventningsfuld. Det er ikke et krav eller pligt, men et løfte, som man glæder sig til går i opfyldelse.

Sådan lovede Gud sit folk i Jerusalem og Judæa, at de skulle komme til at øse vand med glæde af frelsens kilder. Det var en tid, som på mange måder var vanskelig, og hvor folk lægtes efter frelse, redning, ro og håb. Der var undergangsstemning.

- *Åndeligt set* var der uro og angst. Man søgte efter frelse og hjælp på nye måder. Og mange troede ikke længere på åbenbaringen ved Moses. Mange genopdagede naturguderne, som de oprindelige folk i Kanaan havde dyrket. Man blev optaget af sig selv og sin egen lykke og glemte sin næste. Man hørte ikke på Moses’ ord i templet.
- *Og når man ikke længere lyttede til Guds vilje i Mosebøgerne og hos profeterne, glemte man Guds bud. Samvittigheden blev sløv, så man lettere kunne snyde i handel. Man glemte enken og den faderløse og den fremmede og gik mere op i egen skønhed.*
- *Og storpolitisk* var det en mørk tid. Assyrene og aramæerne var en trussel. Og judæernes søsterfolk i nord gik under i år 722, da Samaria blev indtaget og Nordrigets stammer blev deporteret til fjerne egne. Det skete midt under Esajas’ virke. Hvad blev det næste? Folk var usikre. Skulle de søge hjælp hos Egypterne? Hvad ville fremtiden bringe?

Det ligner vores tid. Vi lever midt i et åndeligt og moralsk forfald. Og der er spændinger og storpolitiske kriser. En journalist skrev forleden, at alle taler om undergang og dom, undtagen i den kristne kirke. Dér er domsbudskabet mange steder glemt og gemt bort. Og han nævnte folks angst for, hvad forandringer i klimaet kan betyde for fremtidige generationer. Vi kender til at frygte for alt dette.

Esajas prædikede for sit folk om folkets frafald fra Herren, deres trosfrafald og deres frafald fra Guds hellige vilje med dem. Vi læser om denne dom Esajasbogens første 11 kapitler. Og hvor bliver det godt, at lytte til nogle af dem. Men også vanskeligt, når vi rigtigt hører dommen. Men det er godt at høre sandheden, når der også er håb. Og det er jo det, der er.

Her er et eksempel fra kapitel 1: *Ve det syndige folk, et folk der er læsset med skyld, en slægt af forbrydere, børn der volder fordærv; de har svigtet Herren, ladet hånt om Israels Hellige og vendt ham ryggen. ⁵ Hvor vil I have flere slag, siden I fortsætter frafaldet? Hovedet er ét stort sår, hjertet er blevet sygt (Es 1,4-5.)*

Esajas fortalte sit folk, at de havde et problem, som overskyggede alt andet: Guds vrede. Deres egentlige problem var deres skyld og straffen, som måtte komme. Når Gud ikke straffer sit folk, og de bare føjer mere til, da tænker nogen måske, at der ikke kommer nogen dom. Men sandheden er, at straffen blot bliver så meget værre, fordi synden vokser og vokser. Esajas siger fem gange på træk i kapitel 8-11: *Trods det har hans vrede ikke lagt sig, hans hånd er stadig løftet. Folket vendte*

ikke om til ham, der slog det, de søgte ikke Hærskarers Herre (Es 9,11-12). Det er ligesom med en flod der dæmmes op og op og op. En dag brister dæmningen, og da bliver alle revet bort af floden.

Hvordan skulle Guds vrede fjernes? Hvordan kan din skyld og straf fjernes? Hvordan kan døden overvindes? Hvis den stammer fra din synd, da kan det kun ske, hvis den der bringes soning, dvs. hvis der bringes et offer for vore synder.

Og det er, hvad Esajas forudsiger og love ros. En dag vil Guds vrede lægge sig. Og på den dag skal I øse vand med glæde af frelsens kilder. Esajas fortæller om det, vi en dag må takke Gud for: Ikke for moralske forbedringer, ikke for åndelig vækst, ikke for politisk stabilitet – så godt det end er – men for, at Guds vrede lagde sig. *På den dag skal du sige: Jeg takker dig, Herre; du var vred på mig, men din vrede lagde sig, og du trøstede mig (Es 12,1)*

Hvad er det for en dag? Hvad er det for en begivenhed? Det er den dag, hele Esajasbogen kredser om. Hvordan får Gud os tilbage til sig? **Ved tilgivelsen!**

Esajas profeterer om, at Gud kommer og bor hos dem. Gud er allerede i sit tempel ved sine profeters ord, i lovsangen, i ofringerne og i deres bønner. Men han vil stige ned og blive menneske, så det umulige sker: Gud bliver en af os. Og han tager vore synder på sig og dør for os. Sådant vil Guds vrede lægge sig. Det måtte han fortælle om til sit folk. Og han så også i glimt, hvorfor alteret i Templet var så afgørende for hans tilgivelse. Der blev Guds Søn ofret for vore synder!

Når vi fornemmer det åndelige forfald hos os selv og ser, at vort folk er på vej mod undergang, da er det så vigtigt at høre Guds ord ind over vores liv, så vi ikke skubber fornemmelsen fra os, men tager ordet til os. Hør om dine svigt. Da får vi det svært. Og da må vi tale med Gud om det. Og med en kristen bror og søster. Og med din menigheds hyrde. Præsten har fået som kald at løse dig fra din synd. Han gør det om søndagen. Det er ufatteligt stor.

Det, Jesus har gjort for os, åbner for frelsens kilder. De åbnes ikke ved, at du bliver en bedre kristen. Heller ikke ved, at du får en bedre moral eller bedre orden på dit åndelige liv. De åbnes ved at Jesus tog Guds vrede bort, så Gud nu er din kære far! På den dag, hvor du mærker, at du har brug for Jesus, og at han virkelig er din Frelser fra synden og døden og dommen, da skal du øse vand med glæde af frelsens kilder.

Vi er på lejr for at få tørsten tilbage. Vi er på lejr for at høre evangeliet om Jesus Kristus. Vi er på lejr for at øse af frelsens kilder. Og læg mærke til, at Esajas siger det til os i fællesskab: ”I skal øse vand med glæde af frelsens kilder!” Det er ligesom med så meget andet: Vi har brug for hinandens hjælp. Det gælder motion og løb. Det glæder alt det gode, vi gerne vil, men ikke får gjort. Derfor er det godt med en klub eller forening. Jeg har en app, endomondo, som kan inspirere mig til at løbe, gå og cykle regelmæssigt. Og når jeg ikke får gjort det, da foreslår den: ”Få en ven. Motioner sammen med andre!” Sådant også med evangeliet. Få en ven. Del det med andre. Gør det sammen. Det er en stor, stor velsignelse.

Vi er på sommerlejr. Her får også hinanden. Giv dig selv til en eller to andre. Og tag imod hinanden. Bed for hinanden. Bed for de tjenere, som skal undervise børnene, holde seminar, bibeltimer og møder, og som prædiker om aftenen. Bed om at det må blive til det, som Esajas forudsiger. Gud vil opfylde sine løfter, så vi også disse dage kan øse vand med glæde af frelsens kilder. Amen.